

M366

SÁMEDIGGI SAMETINGET	
Ink/ Bodi	2009 -11- 18
2009-1497	

Rennäringslagens tillämpning

Tolkningen av rennäringslagen har varit ett problem för såväl myndigheter som för enskilda samer.

Länsstyrelserna i norrlandslänens subjektiva lämplighetsbedömningar har bidragit till att skapa vanföreställningar som resulterat i lappfogdeliknande myndighetsbeslut, som i sin tur anammats som en sanning, även hos Sametinget.

Detta har medfört att rättsförluster och kränkningar av enskilda samer skett godtyckligt med myndigheternas hjälp, men utan stöd i lagstiftningen.

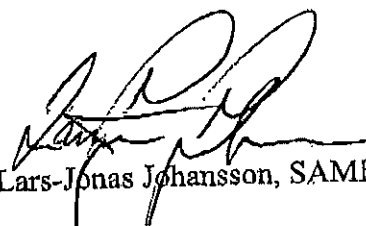
För att undvika detta, borde rennäringslagen i stället tillämpas som lagstiftaren avsett i förarbetet till RNL, prop. 1971:51. Där finns logiken till rennäringslagen tydligt angiven.

Sametinget bör markera att den samiska myndigheten avser att följa rennäringslagen som den är tänkt att vara av lagstiftaren, inte som Länsstyrelserna velat, i bedömningen av medlemskap, skötesrenägande och renmärkesfrågor.

Jag yrkar att Sametinget som sin mening uttalar:

Att same som äger ett, för sig, registrerat renmärke och äger minst en ren som betar inom samebyns område, är medlem i samebyn enligt § 11, p. 1, RNL.

Att samiska skötesrenägare, i juridisk mening, inte förekommer enligt RNL, annat än inom koncessionssamebyarna i Norrbotten.

Lars-Jonas Johansson, SAMERNA